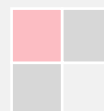

2018

Osoby niepełnosprawne na rynku pracy

Osoby niepełnosprawne na rynku pracy

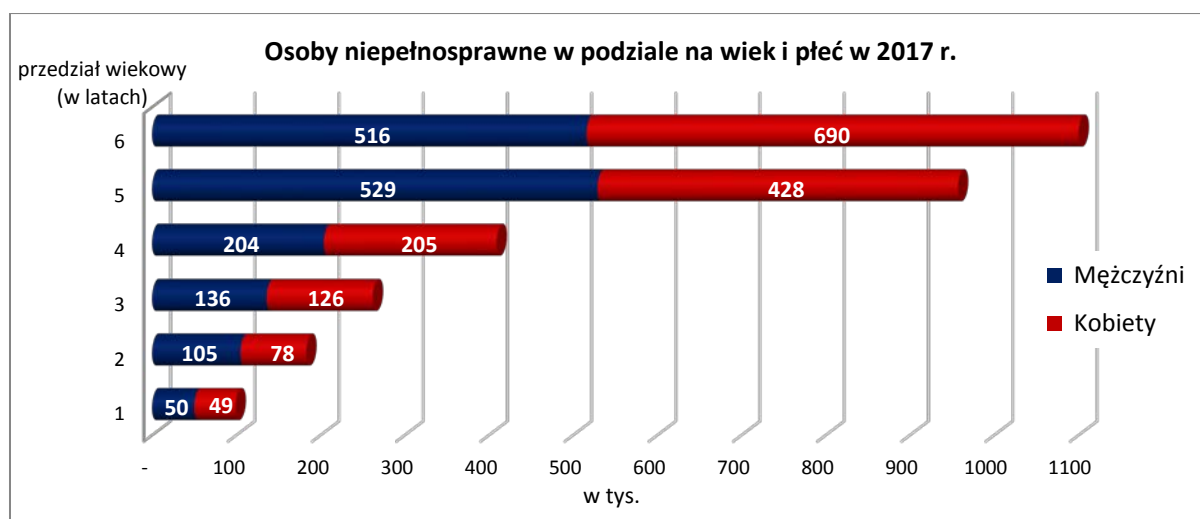
Spis treści

I. Zarys demograficzny.....	2
II. Aktywność ekonomiczna osób niepełnosprawnych na podstawie wyników Badania Aktywności Ekonomicznej Ludności (BAEL GUS).....	4
1. Aktywność ekonomiczna osób niepełnosprawnych na przestrzeni lat 2008-2017.....	4
2. Aktywność zawodowa osób niepełnosprawnych w relacji do osób sprawnych oraz ogółu populacji	7
3. Aktywność zawodowa osób niepełnosprawnych ze względu na wiek, płeć, miejsce zamieszkania i stopień niepełnosprawności	9
3.1. Pracujące osoby niepełnosprawne.....	14
3.2. Bezrobotne osoby niepełnosprawne.....	15
4. Osoby niepełnosprawne bierne zawodowo.....	15
III. Bezrobocie rejestrowane osób niepełnosprawnych	17
IV. Pracodawcy i pracownicy zarejestrowani w Systemie Obsługi Dofinansowań i Refundacji PFRON	19
V. Zakłady Pracy Chronionej według danych z ewidencji wojewodów	22
VI. Zakłady Aktywności Zawodowej według danych z ewidencji wojewodów	24

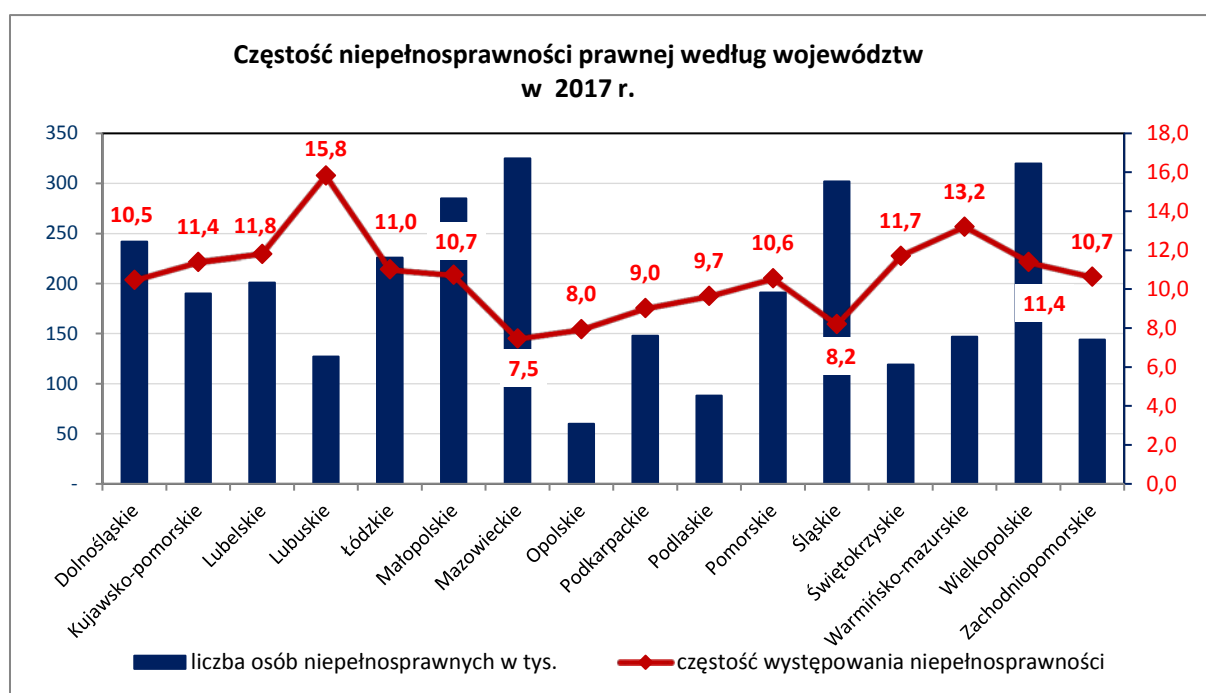
I. Zarys demograficzny

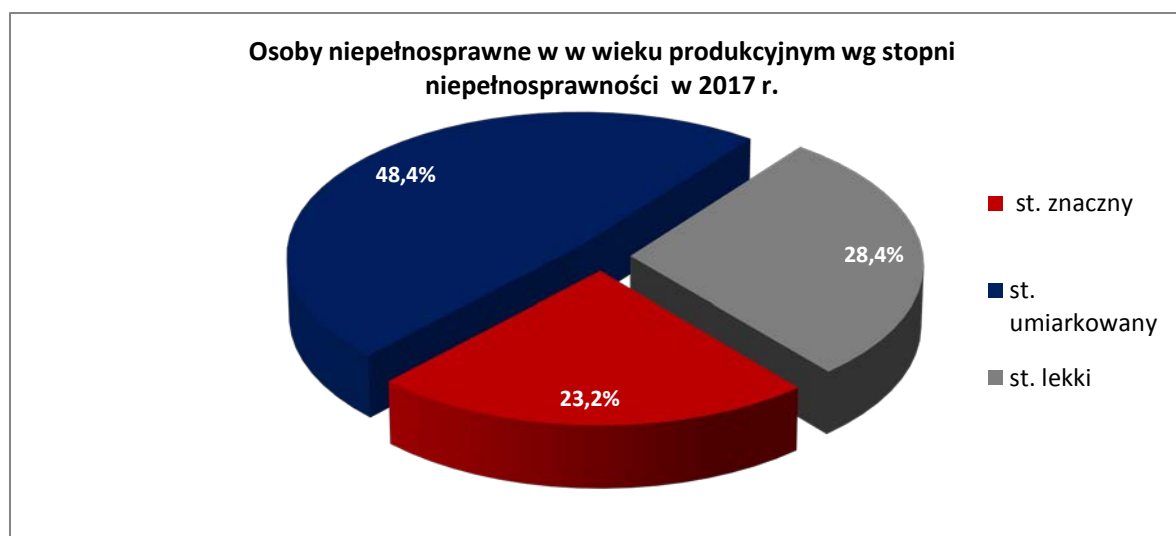
Według danych pochodzących z Badania Aktywności Ekonomicznej Ludności w 2017 r. w Polsce było 3.116 tys. osób niepełnosprawnych prawnie w wieku 16 lat i więcej, z czego 1.575 tys. (50,5%) stanowiły kobiety, a 1.541 tys. (49,5%) stanowili mężczyźni.

Liczba osób niepełnosprawnych prawnie w tzw. ekonomicznym wieku produkcyjnym (18-59 dla kobiet i 18-64 dla mężczyzn) wynosiła 1.680 tys., z czego 39,5% (664 tys.) stanowiły kobiety, a 60,5% (1.017 tys.) mężczyźni.

1.954 tys. osób niepełnosprawnych w wieku 16 lat i więcej zamieszkiwało obszary miejskie, a 1.162 tys. obszary wiejskie. Najwięcej osób niepełnosprawnych zamieszkiwało województwo mazowieckie (325 tys.), a najmniej województwo opolskie (60 tys.). Jednakże największy odsetek osób niepełnosprawnych wśród ogółu populacji występował w województwie lubuskim (15,8%), a najmniejszy w województwie mazowieckim (7,5%).

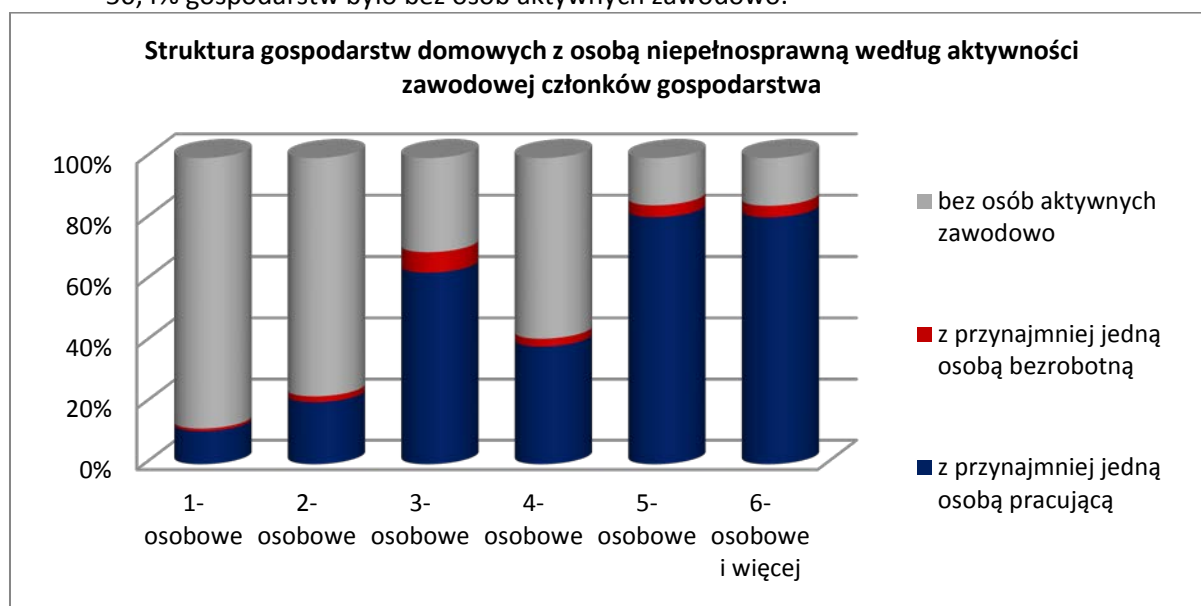

Osoby niepełnosprawne w stopniu znacznym stanowiły 27,1% wszystkich osób niepełnosprawnych w wieku 16 lat i więcej (23,2% w wieku produkcyjnym). Osoby z umiarkowanym stopniem niepełnosprawności stanowiły 46,5% wszystkich osób niepełnosprawnych w wieku 16 lat i więcej (48,4% w wieku produkcyjnym), a osoby z lekkim stopniem – 26,4% w wieku 16 lat i więcej (28,4% w wieku produkcyjnym).

Wśród osób niepełnosprawnych w roku 2017 najwięcej było osób żonatych bądź zamężnych (54,4%), następnie kawalerów lub panien (19,8%), wdowców lub wdów (19%). Osoby rozwiedzione bądź w separacji stanowiły 6,8% wszystkich osób niepełnosprawnych.

Gospodarstwa domowe z osobą niepełnosprawną w roku 2017 charakteryzował następujący poziom aktywności zawodowej jej członków:

- 43% stanowiły gospodarstwa domowe z przynajmniej jedną osobą pracującą (bez bezrobotnych);
- 5,7% stanowiły gospodarstwa z przynajmniej jedną osobą bezrobotną, w tym 2,8% gospodarstw było bez osób pracujących;
- 50,4% gospodarstw było bez osób aktywnych zawodowo.

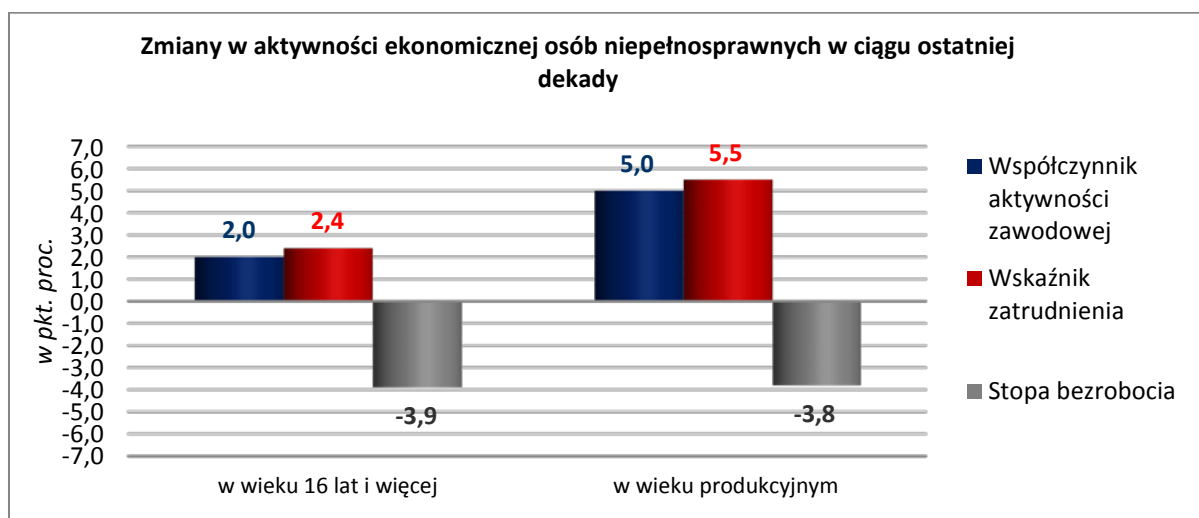
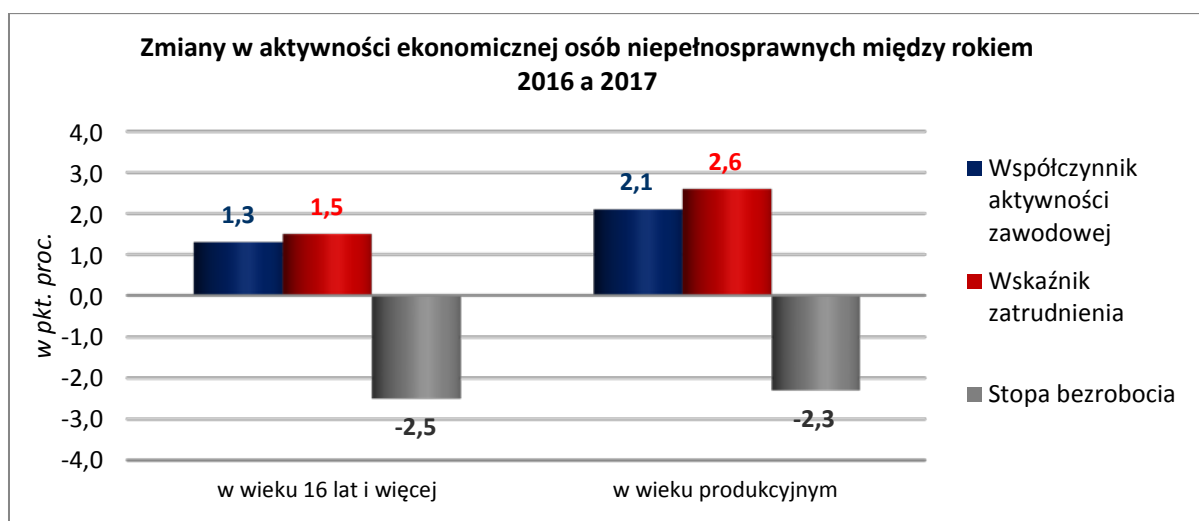

II. Aktywność ekonomiczna osób niepełnosprawnych na podstawie wyników Badania Aktywności Ekonomicznej Ludności (BAEL GUS).

1. Aktywność ekonomiczna osób niepełnosprawnych na przestrzeni lat 2008-2017.

W 2017 r. współczynnik aktywności zawodowej osób niepełnosprawnych w wieku 16 lat i więcej wyniósł 17,6%, wskaźnik zatrudnienia 16,1%, a stopa bezrobocia 8,4%. Współczynnik aktywności zawodowej wzrósł o 1,3 pkt proc. w porównaniu do roku 2016 oraz o 1,1 pkt proc. w relacji do roku 2015., wskaźnik zatrudnienia wzrósł o 1,5 pkt proc. w porównaniu do roku 2016 oraz o 1,6 pkt proc. w relacji do roku 2015, natomiast stopa bezrobocia obniżyła się o 2,5 pkt. proc. w stosunku do roku 2016 oraz o 3,9 pkt proc. w stosunku do roku 2015.

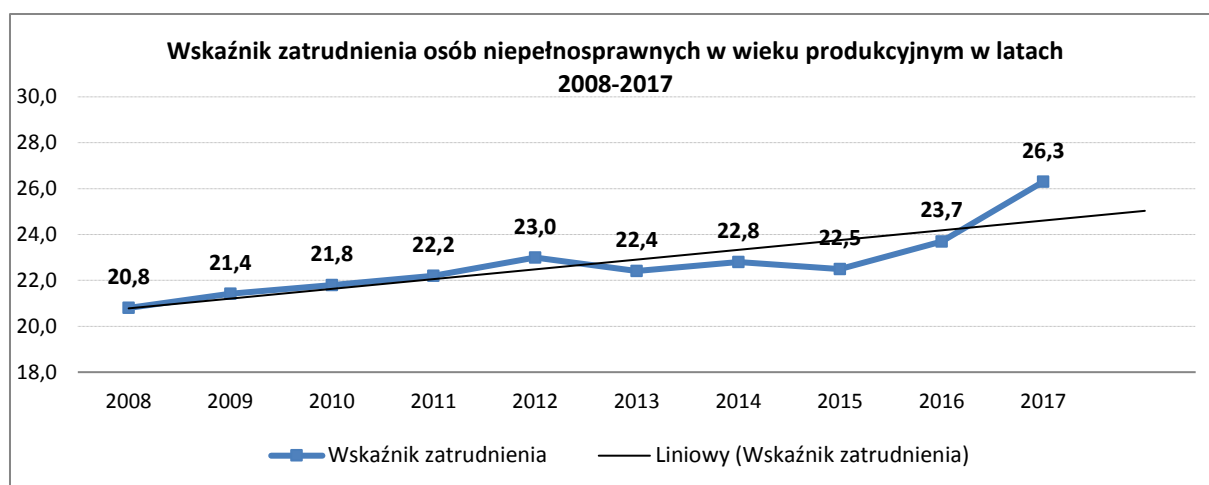
Współczynnik aktywności zawodowej osób niepełnosprawnych w wieku produkcyjnym wyniósł 28,9%, wskaźnik zatrudnienia 26,3%, a stopa bezrobocia 9,3%. W porównaniu do wyników z roku 2016 współczynnik aktywności zawodowej osób niepełnosprawnych w wieku produkcyjnym wzrósł o 2,1 pkt proc. (wzrost o 3 pkt proc. w stosunku do roku 2015), wskaźnik zatrudnienia wzrósł o 2,6 pkt proc. (wzrost o 3,8 pkt proc. w stosunku do roku 2015), a stopa bezrobocia obniżyła się o 2,3 pkt. proc. (spadek o 3,7 pkt proc. w stosunku do roku 2015).

Dane z ostatnich dziesięciu lat świadczą o pozytywnym trendzie w zakresie aktywności ekonomicznej osób niepełnosprawnych, zwłaszcza tych w wieku produkcyjnym. Między rokiem 2008 a 2017 współczynnik aktywności zawodowej osób niepełnosprawnych w wieku produkcyjnym wzrósł o 5 pkt proc., wskaźnik zatrudnienia o 5,5 pkt proc., a stopa bezrobocia spadła o 3,8 pkt proc.

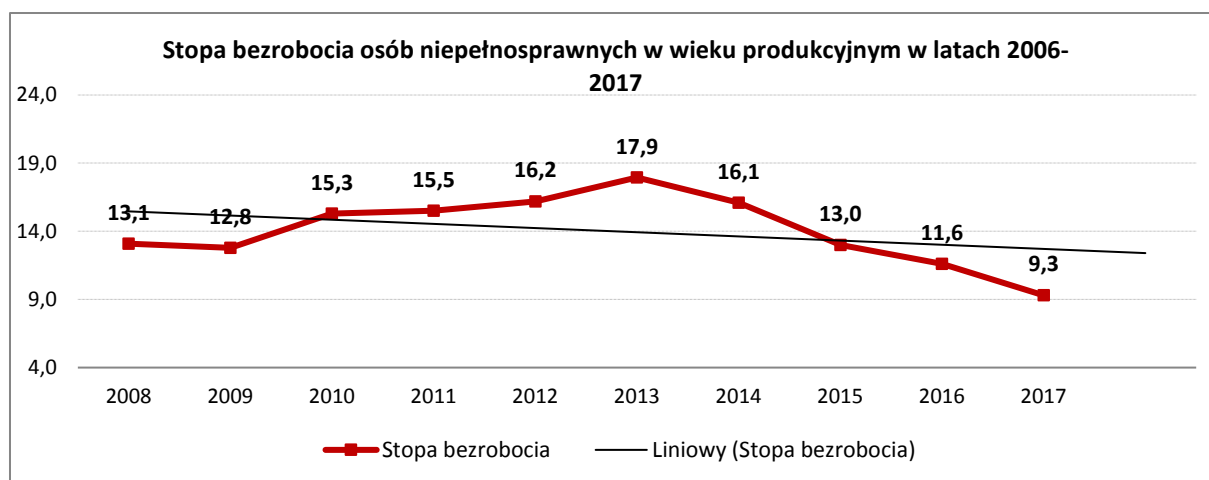

Mimo spadku aktywności zawodowej osób niepełnosprawnych obserwowanej w latach 2014-2015 obecnie obserwuje się wzrost zarówno współczynnika aktywności zawodowej jak i wskaźnika zatrudnienia tych osób.

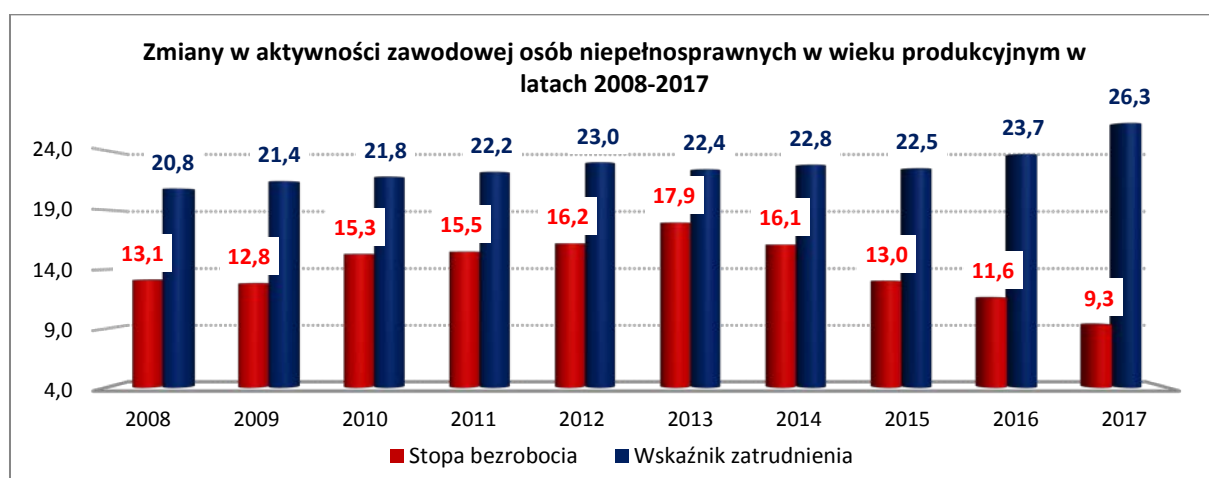

Należy przy tym zauważyć, że spadek zatrudnienia obserwowano już w roku 2013, jednak z uwagi na wysoki poziom bezrobocia nie miał on przełożenia na spadek współczynnika aktywności zawodowej w tym okresie.

Obecnie – obok wzrostu poziomu zatrudnienia osób niepełnosprawnych – obserwuje się rekordowy spadek ich bezrobocia.

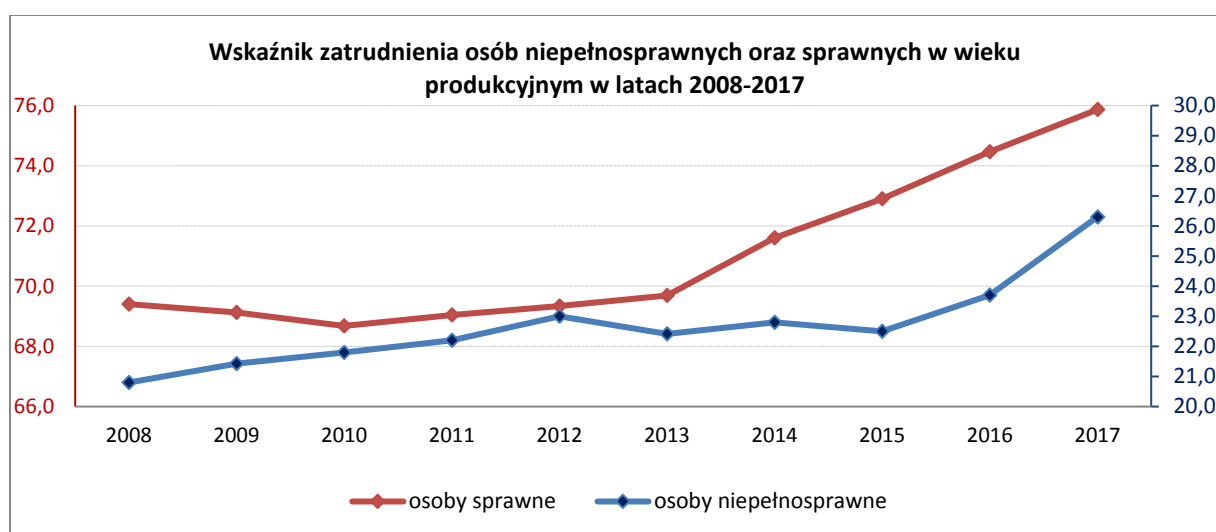
Na przestrzeni ostatnich dziesięciu lat zauważa się też pozytywne zmiany w samej strukturze osób niepełnosprawnych aktywnych zawodowo. W roku 2017 zbiorowość aktywnych zawodowo osób niepełnosprawnych w wieku produkcyjnym liczyła 455 tys., z czego 416 tys. stanowiły osoby pracujące, a 39 tys. osoby bezrobotne. Tym samym pracujące osoby niepełnosprawne stanowiły niemal 91% wszystkich osób niepełnosprawnych aktywnych zawodowo, podczas gdy jeszcze w roku 2013 ten udział wynosił jedynie 82%.

2. Aktywność zawodowa osób niepełnosprawnych w relacji do osób sprawnych oraz ogółu populacji

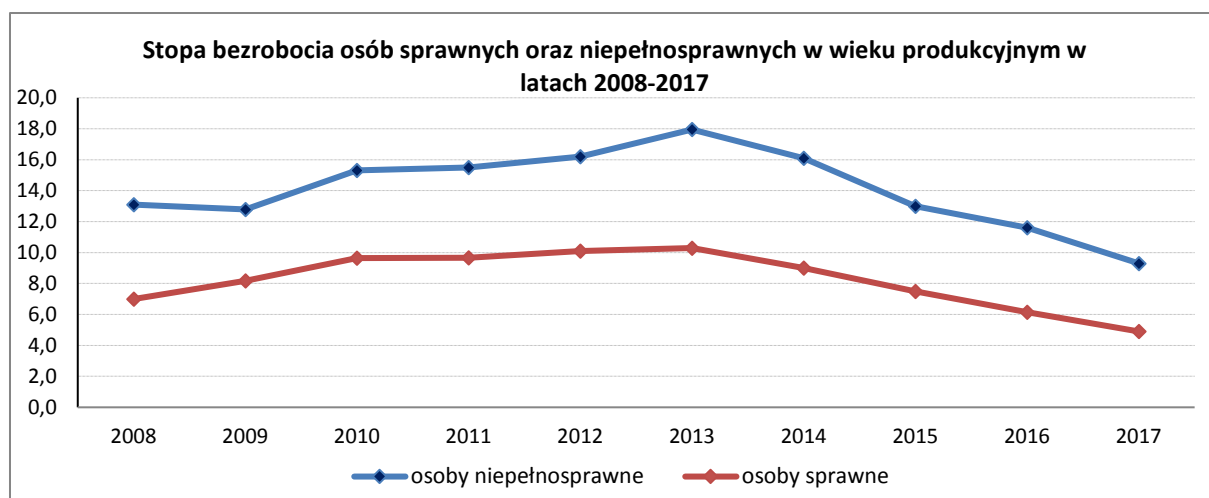
Mimo pozytywnych zmian w zakresie aktywności zawodowej osób niepełnosprawnych na przestrzeni lat – ich aktywność zawodowa nadal znacząco odbiega od aktywności zawodowej osób sprawnych.

W 2017 r. współczynnik aktywności zawodowej osób sprawnych w wieku produkcyjnym wynosił 79,8%, wskaźnik zatrudnienia 75,9% a stopa bezrobocia 4,9%. Dla przypomnienia – wartości tych wskaźników dla osób niepełnosprawnych w wieku produkcyjnym kształtowały się następująco: 28,9%, 26,3% oraz 9,3%. Wobec tego różnica między wskaźnikiem zatrudnienia osób sprawnych a niepełnosprawnych w wieku produkcyjnym wyniosła 49,6 pkt proc. a między stopą bezrobocia tych dwóch grup – 4,4 pkt proc.

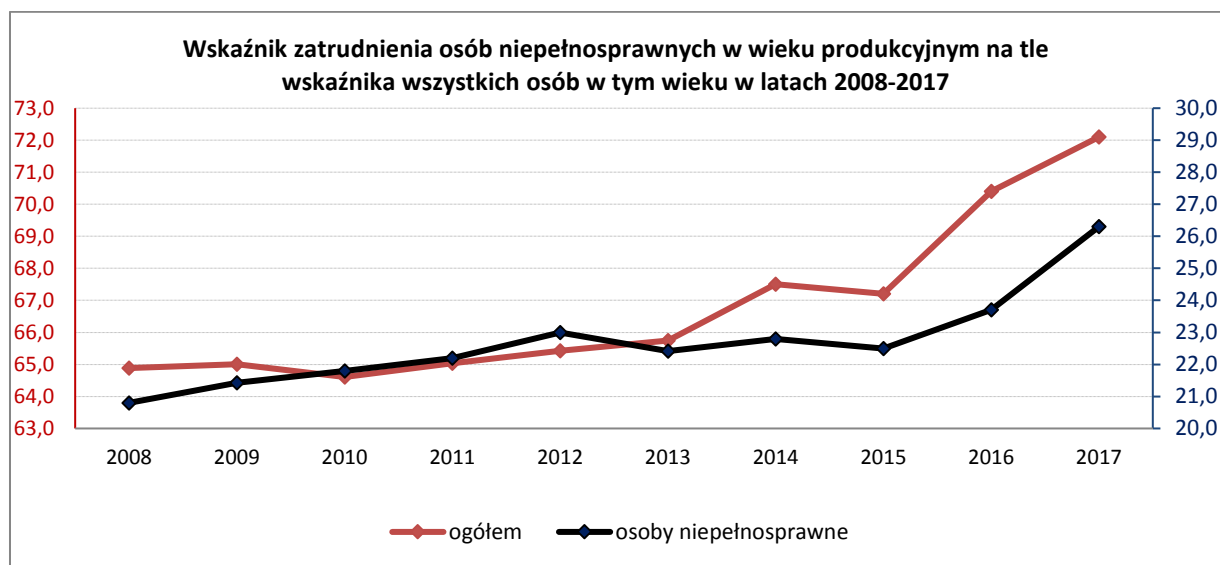
Na przestrzeni ostatniej dekady różnica między wskaźnikiem zatrudnienia osób sprawnych i niepełnosprawnych w wieku produkcyjnym utrzymywała się na podobnym poziomie. Najmniejszą wartość przybrała w roku 2012 i wyniosła 46,3 pkt proc., a największą w roku 2016 – 50,8 pkt. proc. Należy jednak dodać, że podczas gdy wskaźnik zatrudnienia wszystkich osób w wieku produkcyjnym między rokiem 2008 a 2017 wzrósł o 9,3% (6,5 pkt proc.; z poziomu 69,4% do 75,9%) wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych w wieku produkcyjnym zanotował wzrost o 26,4% (5,5 pkt proc.; z poziomu 20,8% do 26,3%).

Tymczasem - w ciągu ostatniej dekady - największą różnicę między stopą bezrobocia osób sprawnych i niepełnosprawnych w wieku produkcyjnym odnotowano w roku 2013, kiedy wynosiła 7,7 pkt proc. Najmniejsza dysproporcja między stopą bezrobocia tych dwóch grup występowała w roku 2017 (4,4 pkt proc.).

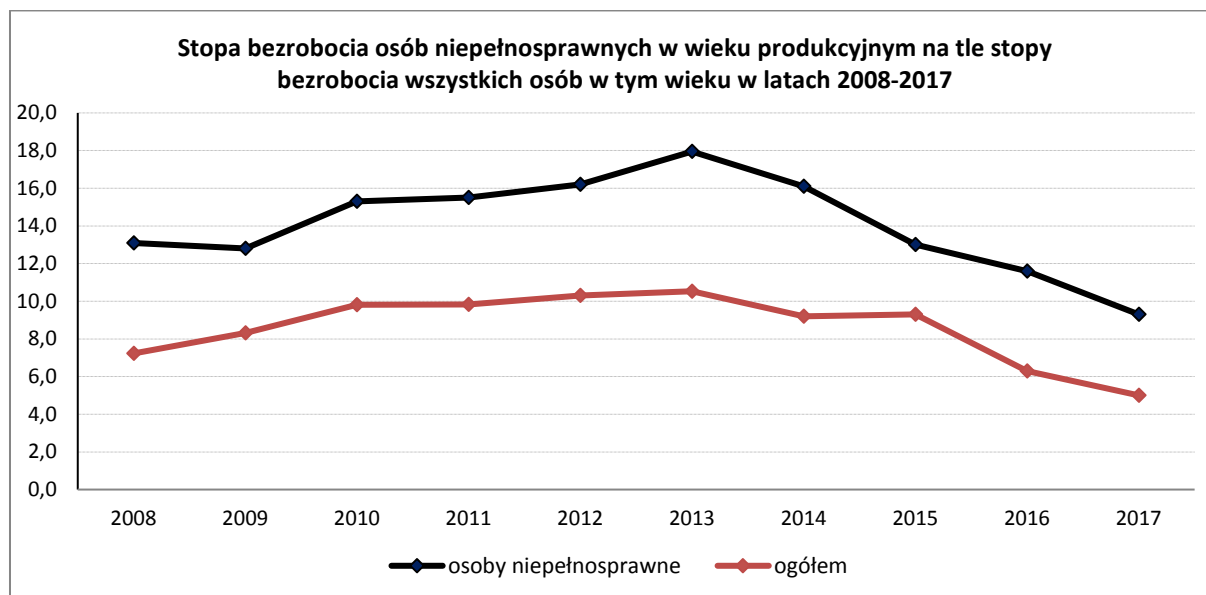
Warto zwrócić także uwagę jak wygląda aktywność ekonomiczna osób niepełnosprawnych na tle populacji ogółem.

W 2017 r. współczynnik aktywności zawodowej wszystkich osób w wieku produkcyjnym wynosił 75,9%, wskaźnik zatrudnienia 72,1% a stopa bezrobocia 5,0%. Dla przypomnienia – wartości tych wskaźników dla osób niepełnosprawnych w wieku produkcyjnym kształtowały się następująco: 28,9%, 26,3% oraz 9,3%. Wobec tego różnica między wskaźnikiem zatrudnienia wszystkich osób w wieku produkcyjnym a osób niepełnosprawnych w wieku produkcyjnym wyniosła 45,8 pkt proc. a różnica w stopie bezrobocia – 4,3 pkt proc.

Na przestrzeni ostatniej dekady różnica między wskaźnikiem zatrudnienia osób niepełnosprawnych w wieku produkcyjnym a wskaźnikiem zatrudnienia wszystkich osób w tym wieku utrzymywała się na podobnym poziomie. Najmniejszą wartość przybrała w roku 2012 i wyniosła 42,4 pkt proc., a największą w roku 2016 – 46,7 pkt. proc. Należy jednak dodać, że podczas gdy wskaźnik zatrudnienia wszystkich osób w wieku produkcyjnym między rokiem 2008 a 2017 wzrósł o 11% (7,2 pkt proc.; z poziomu 64,9% do 72,1%) wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych w wieku produkcyjnym zanotował wzrost o 26,4% (5,5 pkt proc.; z poziomu 20,8% do 26,3%).

Tymczasem - w ciągu ostatniej dekady - największą różnicę między stopą bezrobocia osób niepełnosprawnych w wieku produkcyjnym a stopą bezrobocia wszystkich osób w tym wieku odnotowano w roku 2013, kiedy wynosiła 7,4 pkt proc. Najmniejsza dysproporcja między stopą bezrobocia osób niepełnosprawnych a wszystkich osób w wieku produkcyjnym występowała w roku 2015 kiedy wynosiła 3,7 pkt proc.

3. Aktywność zawodowa osób niepełnosprawnych ze względu na wiek, płeć, miejsce zamieszkania i stopień niepełnosprawności

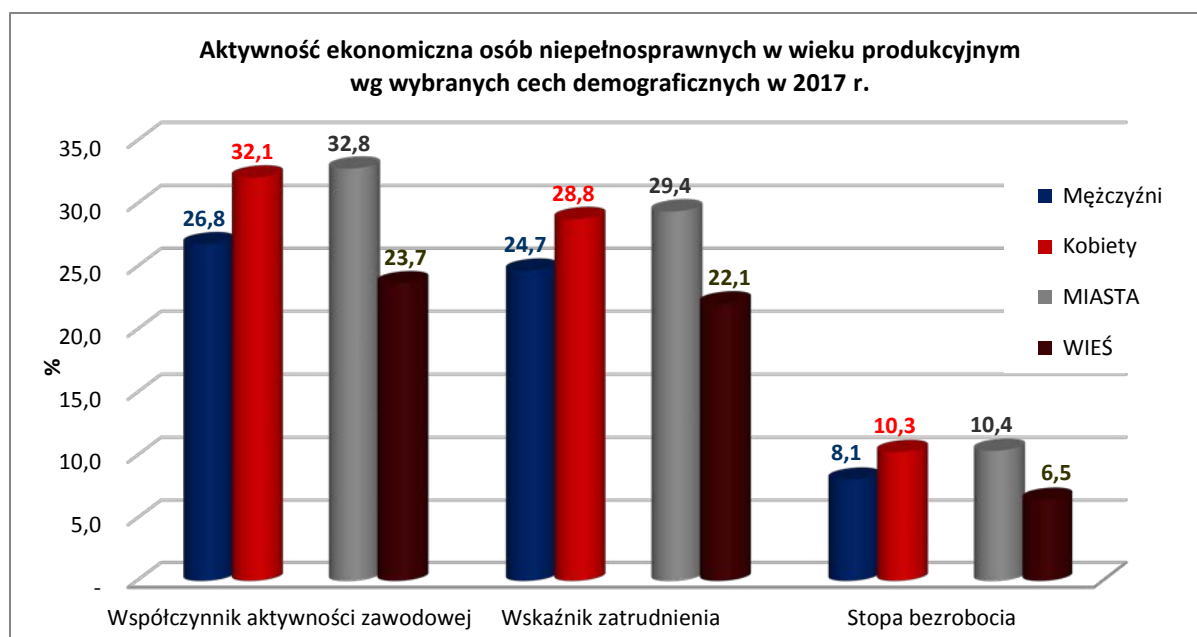
Poziom aktywności zawodowej osób niepełnosprawnych jest skorelowany zarówno z miejscem zamieszkania, wiekiem, stopniem niepełnosprawności oraz wykształceniem tych osób.

Osoby niepełnosprawne zamieszkujące obszary miejskie są bardziej aktywne zawodowo od osób zamieszkujących obszary wiejskie. W 2017 r. osoby niepełnosprawne w wieku 16 lat i więcej charakteryzowały następujące wskaźniki w zależności od miejsca zamieszkania:

- Miasto: współczynnik aktywności zawodowej – 18,9, wskaźnik zatrudnienia – 17,1, stopa bezrobocia – 9,5;
- Wieś: współczynnik aktywności zawodowej – 15,6, wskaźnik zatrudnienia – 14,5, stopa bezrobocia – 6,6;

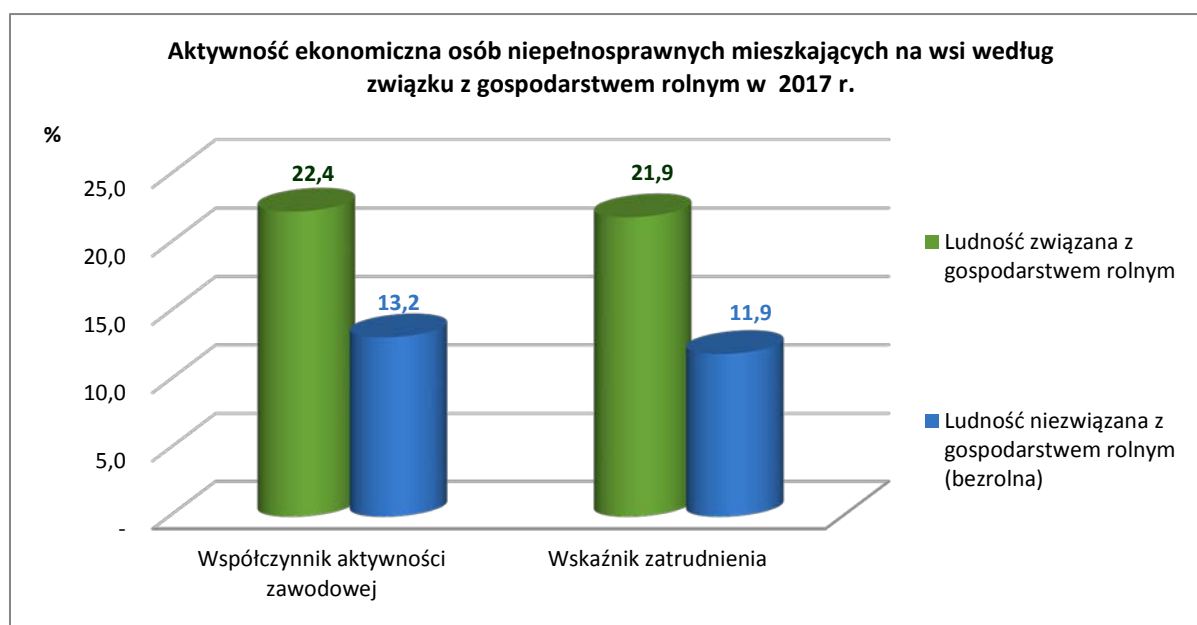
Tę samą tendencję zauważa się dla wieku produkcyjnego:

- Miasto: współczynnik aktywności zawodowej – 32,8, wskaźnik zatrudnienia – 29,4, stopa bezrobocia – 10,4;
- Wieś: współczynnik aktywności zawodowej – 23,7, wskaźnik zatrudnienia – 22,1, stopa bezrobocia – 6,5.

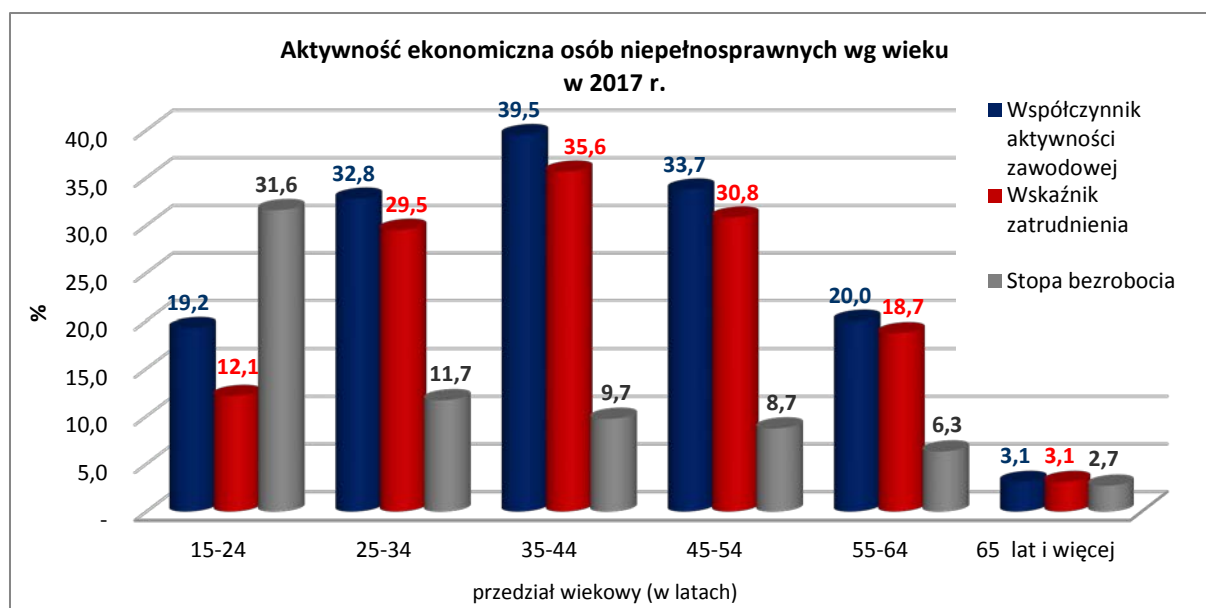

Istotne znaczenie dla aktywności ekonomicznej osób niepełnosprawnych zamieszkujących obszary wiejskie ma ich związek z gospodarstwem rolnym.

Osoby niepełnosprawne zamieszkujące obszary wiejskie, niezwiązane z gospodarstwem rolnym (bezrolne) stanowiły 74,2% wszystkich niepełnosprawnych mieszkających na wsi w 2017 r. Tymczasem ich aktywność ekonomiczna była zdecydowanie niższa od osób niepełnosprawnych związanych z gospodarstwem rolnym. W przypadku współczynnika aktywności zawodowej różnica wynosiła 9,2 pkt. proc., a w przypadku wskaźnika zatrudnienia – 10 pkt. proc.

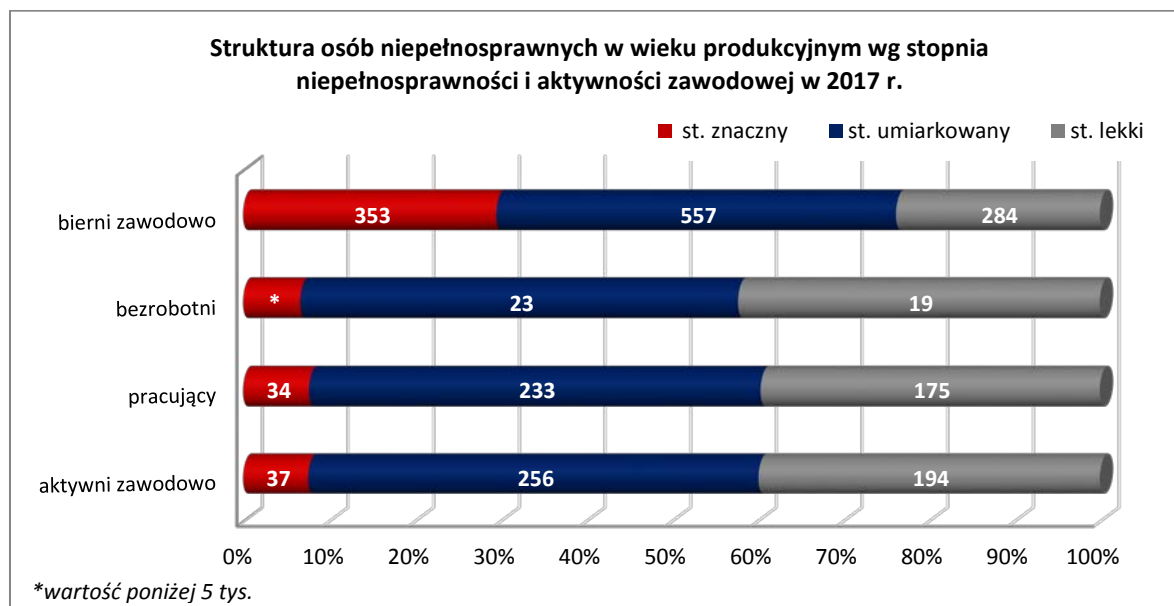

Najbardziej aktywne zawodowo były osoby niepełnosprawne w przedziale wiekowym między 35 a 44 rokiem życia; współczynnik aktywności zawodowej tej grupy wyniósł 39,5%. Osoby w tym przedziale wiekowym charakteryzował także najwyższy wskaźnik zatrudnienia – na poziomie 35,6%.

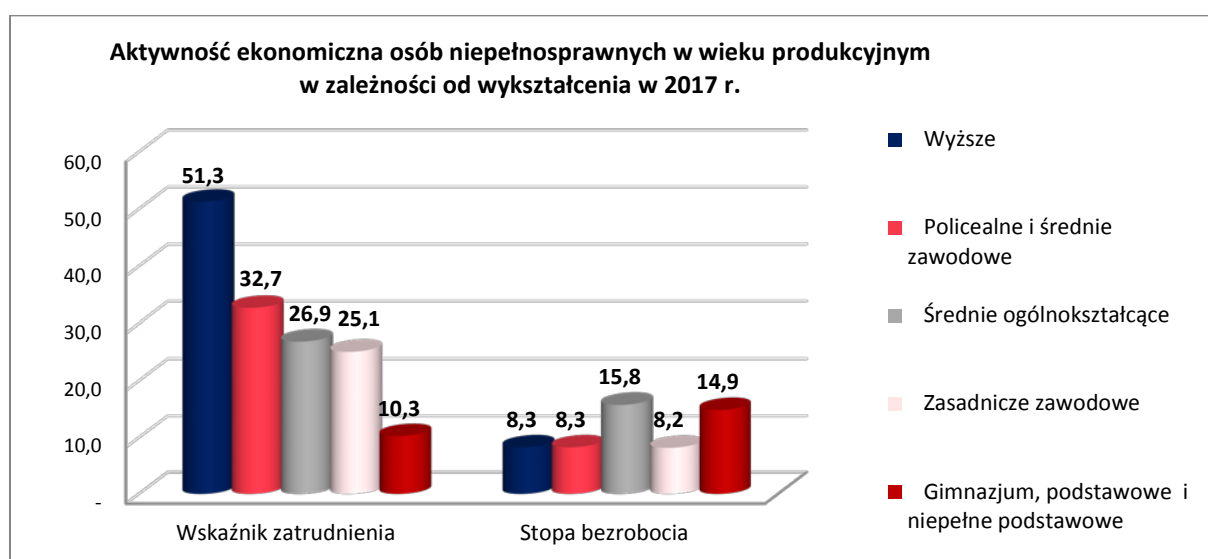
W najtrudniejszej sytuacji wydają się być młode osoby niepełnosprawne (między 15 a 24 rokiem życia), u których wskaźnik zatrudnienia wynosił zaledwie 12,1%, a stopa bezrobocia aż 31,6%. Trzeba jednak wziąć pod uwagę fakt, że w tej grupie wieku osoby poniżej 18 roku życia to młodociani, którzy zasadniczo nie pracują.

Biorąc pod uwagę stopień niepełnosprawności - najwyższym poziomem aktywności zawodowej wśród osób niepełnosprawnych w wieku produkcyjnym charakteryzują się osoby z lekkim stopniem niepełnosprawności. Wśród tej grupy wskaźnik zatrudnienia wynosił 36,6%, podczas gdy osoby u osób z umiarkowanym stopniem niepełnosprawności wyniósł 28,7%, a u osób ze stopniem znacznym – zaledwie 8,7%.

Aktywność zawodowa osób niepełnosprawnych jest w dużej mierze zależna od poziomu wykształcenia tych osób. Wśród osób niepełnosprawnych w wieku produkcyjnym z wykształceniem wyższym współczynnik aktywności zawodowej wyniósł 55,9%, a wskaźnik zatrudnienia 51,3%. Tymczasem w przypadku tej samej grupie wiekowej osób niepełnosprawnych posiadających wykształcenie

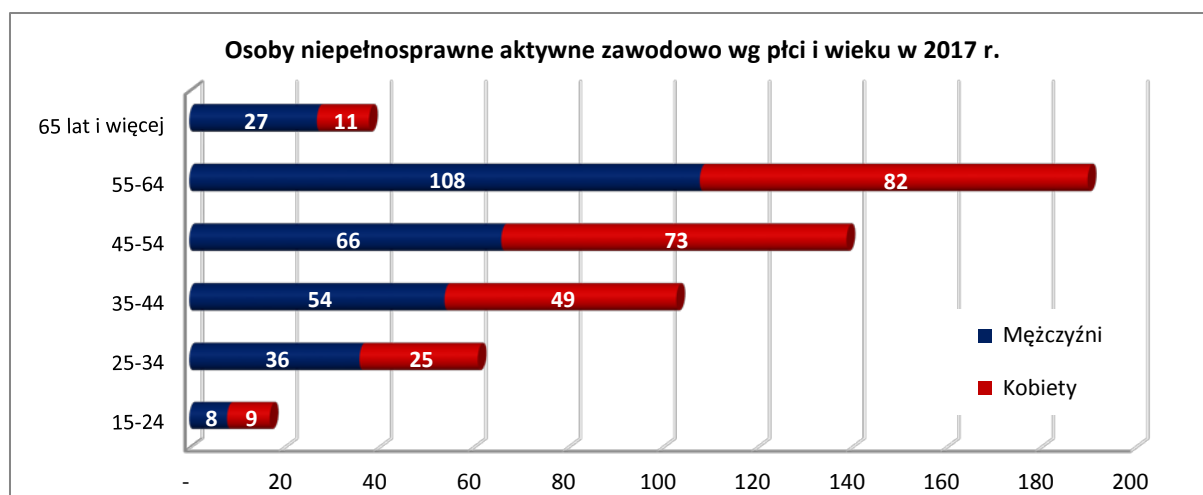
gimnazjalne i niższe współczynnik aktywności zawodowej wynosił zaledwie 12,1%, a wskaźnik zatrudnienia 10,3%. Zdecydowanie wyższy wskaźnik zatrudnienia od ostatniej grupy charakteryzuje osoby niepełnosprawne w wieku produkcyjnym z wykształceniem średnim ogólnokształcącym (26,9%) oraz zasadniczym zawodowym (25,1%). Jednakże wśród osób z wykształceniem średnim ogólnokształcącym występuje znacznie większy poziom bezrobocia (15,8%). Osoby niepełnosprawne w wieku produkcyjnym z wykształceniem policealnym i średnim zawodowym charakteryzuje stopa bezrobocia na poziomie identycznym do osób z wykształceniem wyższym (8,3%) oraz niemal takim samym jak w przypadku osób z wykształceniem zasadniczym zawodowym (8,2%) jednakże wskaźnik zatrudnienia tych osób jest znacznie niższy od osób z wykształceniem wyższym i tylko nieznacznie wyższy od wskaźnika zatrudnienia osób z wykształceniem średnim ogólnokształcącym i wynosi 32,7%.

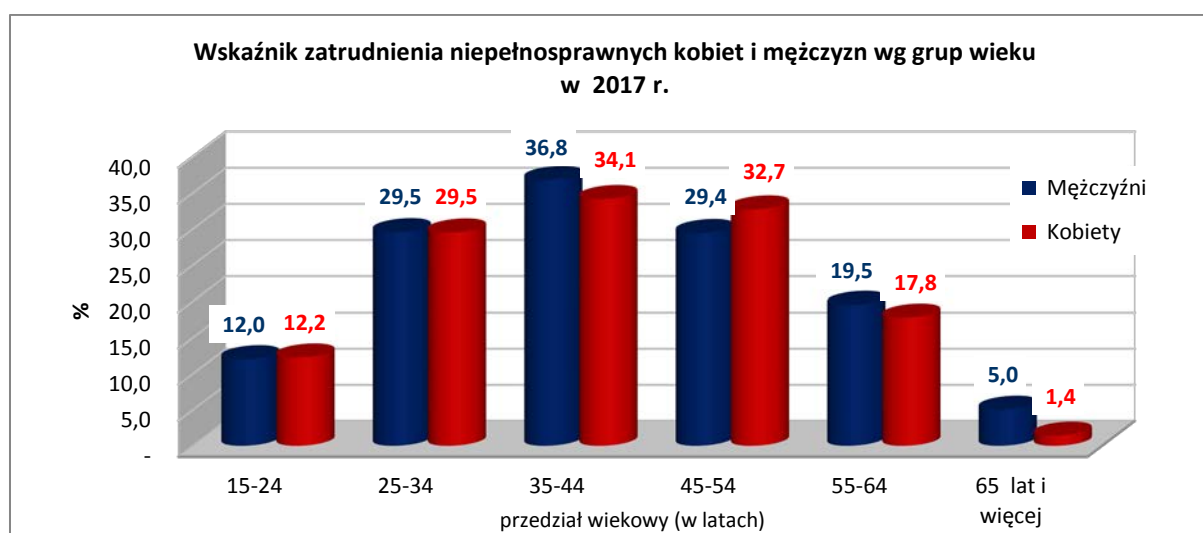
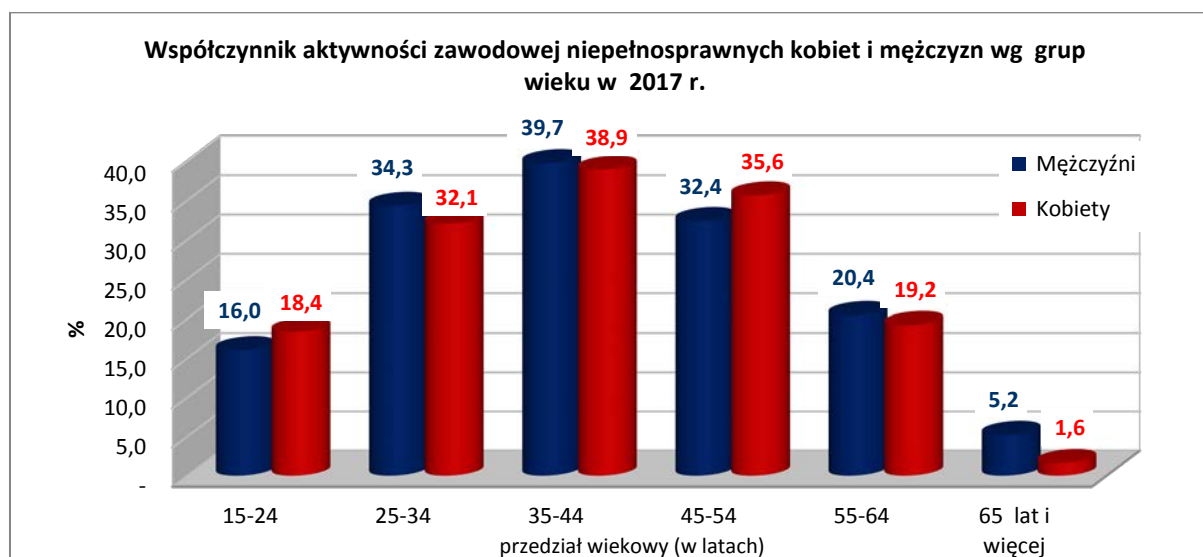
Najbardziej aktywną zawodowo grupę wśród osób niepełnosprawnych stanowiły kobiety w wieku produkcyjnym z wyższym wykształceniem. Wśród tej grupy współczynnik aktywności zawodowej wynosił 59,1%, wskaźnik zatrudnienia 53,9%, a stopa bezrobocia 8,8%.

Interesujące wydaje się również porównanie aktywności zawodowej kobiet i mężczyzn niepełnosprawnych. Okazuje się, że niepełnosprawni mężczyźni, których współczynnik aktywności zawodowej wynosił 19,5%, wskaźnik zatrudnienia 18,0%, a stopa bezrobocia 7,7% wykazują większą aktywność zawodową od kobiet, dla których współczynnik aktywności zawodowej był na poziomie 15,8%, wskaźnik zatrudnienia 14,3, a stopa bezrobocia – 9,6%. Jednocześnie – biorąc pod uwagę dane dla osób niepełnosprawnych w wieku produkcyjnym – okazuje się, że wyższy o 5,3 pkt proc. poziom aktywności wykazują kobiety (współczynnik aktywności zawodowej na poziomie 32,1% dla kobiet i 26,8% dla mężczyzn), charakteryzuje je również wyższy o 4,1 pkt proc. wskaźnik zatrudnienia (28,8% dla kobiet i 24,7% dla mężczyzn) oraz wyższa o 2,2 pkt proc. stopa bezrobocia (10,3% dla kobiet i 8,1% dla mężczyzn).

Największe różnice w aktywności zawodowej kobiet i mężczyzn obserwowano w przedziale wiekowym 45-54 lata. Dysproporcja między współczynnikiem aktywności zawodowej kobiet i mężczyzn w tym przedziale wiekowym wynosi 3,2 pkt proc. na rzecz kobiet, a między wskaźnikiem zatrudnienia 3,3 pkt proc. na rzecz kobiet. Kobiety są również bardziej aktywne zawodowo w przedziale wiekowym 15-24 lata.

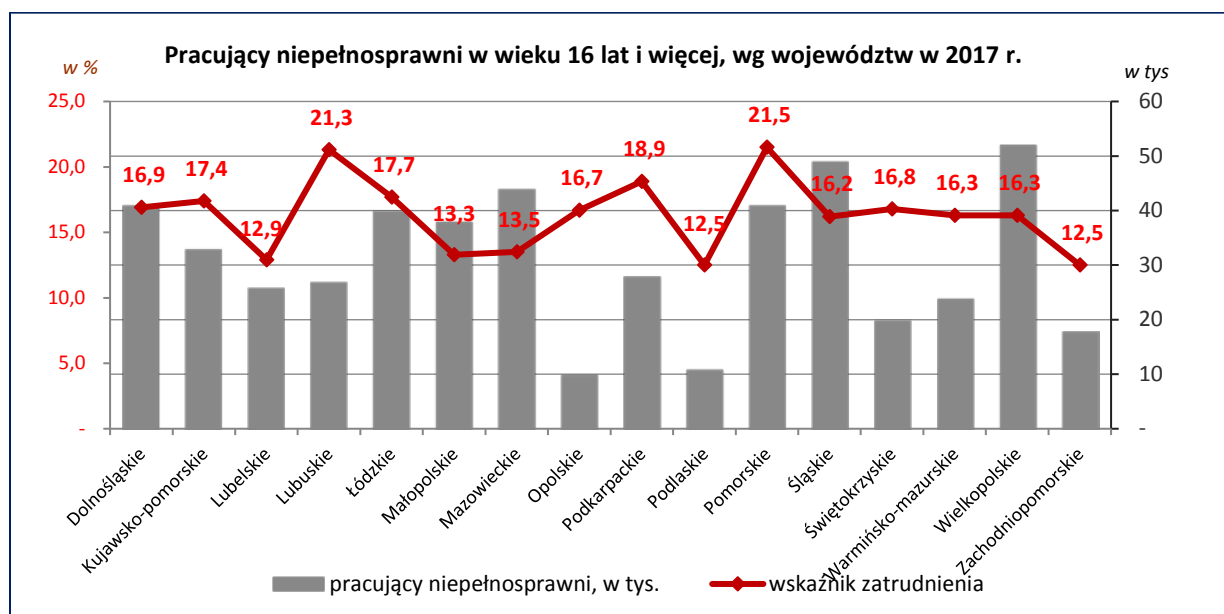
W pozostałych kategoriach wiekowych to mężczyźni są bardziej aktywni od kobiet. Najbardziej widoczna różnica występuje w najstarszej grupie wiekowej, w której jedynie 1,6% kobiet niepełnosprawnych jest aktywnych zawodowo oraz 5,2% mężczyzn.

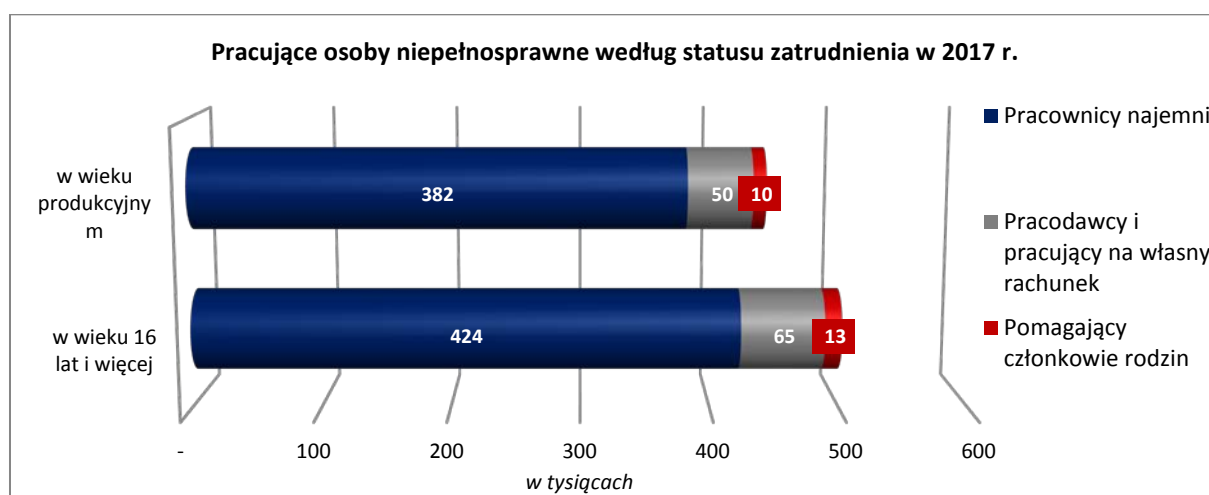
3.1. Pracujące osoby niepełnosprawne

Wśród pracujących osób niepełnosprawnych 44,7% stanowią kobiety, a 55,3% mężczyźni. Wskaźnik zatrudnienia niepełnosprawnych mężczyzn w wieku 16 lat i więcej wynosił 18,0%, a w wieku produkcyjnym 24,7%. Wśród kobiet niepełnosprawnych w wieku 16 lat i więcej wskaźnik zatrudnienia wyniósł 14,3%, a w wieku produkcyjnym - 28,8%.

66,4% pracujących niepełnosprawnych to osoby zamieszkałe w miastach, a 33,6% we wsi. Najwyższy wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych był w województwie pomorskim i wynosił 21,5%, a najniższy w województwie podlaskim oraz zachodniopomorskim gdzie wyniósł 12,5%.

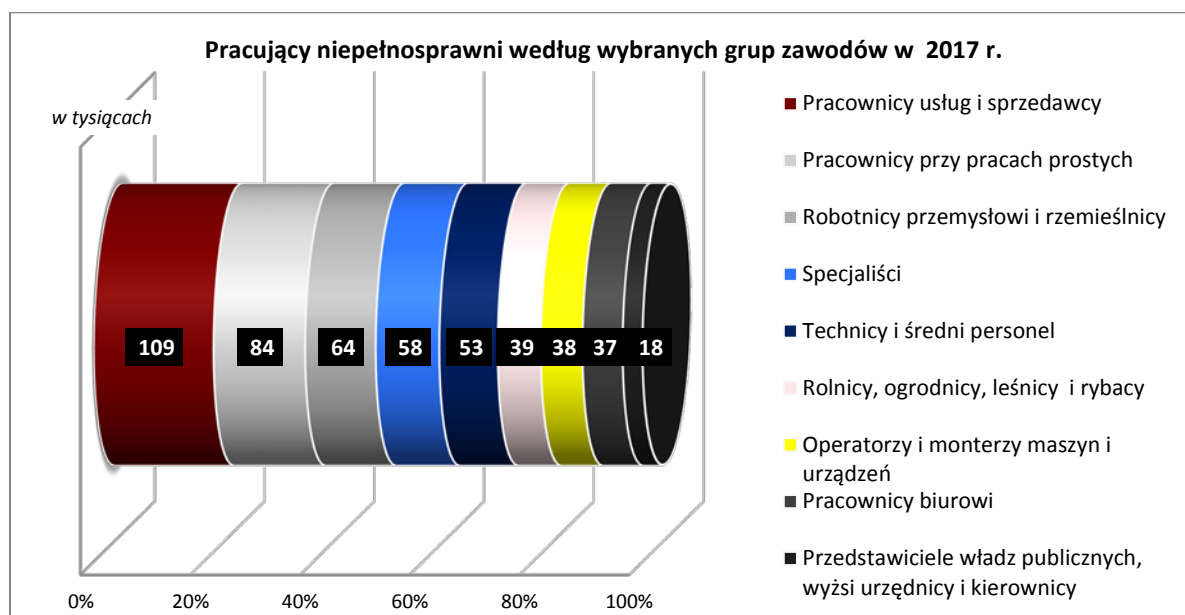

Zdecydowaną większość pracowników niepełnosprawnych stanowią pracownicy najemni. Udział tej grupy wśród pracujących niepełnosprawnych w wieku 16 lat i więcej wynosił 84,5% (424 tys.), a wśród osób pracujących w wieku produkcyjnym 86,4% (382 tys.). Pracujący na własny rachunek i pracodawcy stanowili 12,9% (65 tys.) wszystkich pracujących w wieku 16 lat i więcej i 11,3% (50 tys.) wszystkich pracujących w wieku produkcyjnym. Najmniejszą grupę stanowili pomagający członkowie rodzin – 2,6% (13 tys.) wśród pracujących w wieku 16 lat i więcej oraz 2,3% (10 tys.) pracujących w wieku produkcyjnym.

Spółród niepełnosprawnych pracowników najemnych 90,8% (385 tys.) stanowiły osoby zatrudnione na czas nieokreślony lub określony powyżej 6 miesięcy.

Wśród niepełnosprawnych pracujących najwięcej było pracowników usług i sprzedawców (21,9%), pracowników zatrudnionych przy pracach prostych (16,7%), robotników przemysłowych i rzemieślników (12,9%) oraz specjalistów (11,6%). Mniejsze odsetki wśród pracujących stanowili: technicy i średni personel (10,7%), rolnicy, ogrodnicy, leśnicy i rybacy (7,9%), operatorzy i monterzy maszyn i urządzeń (7,6%), pracownicy biurowi (7,3%), Najmniej liczną grupę stanowili przedstawiciele władz publicznych, wyżsi urzędnicy i kierownicy (3,6%).

3.2. Bezrobotne osoby niepełnosprawne

Wśród bezrobotnych osób niepełnosprawnych było niemal tyle samo kobiet i mężczyzn (24 tys. kobiet oraz 23 tys. mężczyzn). Stopa bezrobocia natomiast była wyższa u kobiet i wynosiła 9,6% dla kobiet w wieku 16 lat i więcej oraz 10,3% dla kobiet w wieku produkcyjnym. Niepełnosprawnych mężczyzn charakteryzowała stopa bezrobocia na poziomie 7,7% dla mężczyzn w wieku 16 lat i więcej oraz 8,1% dla mężczyzn w wieku produkcyjnym.

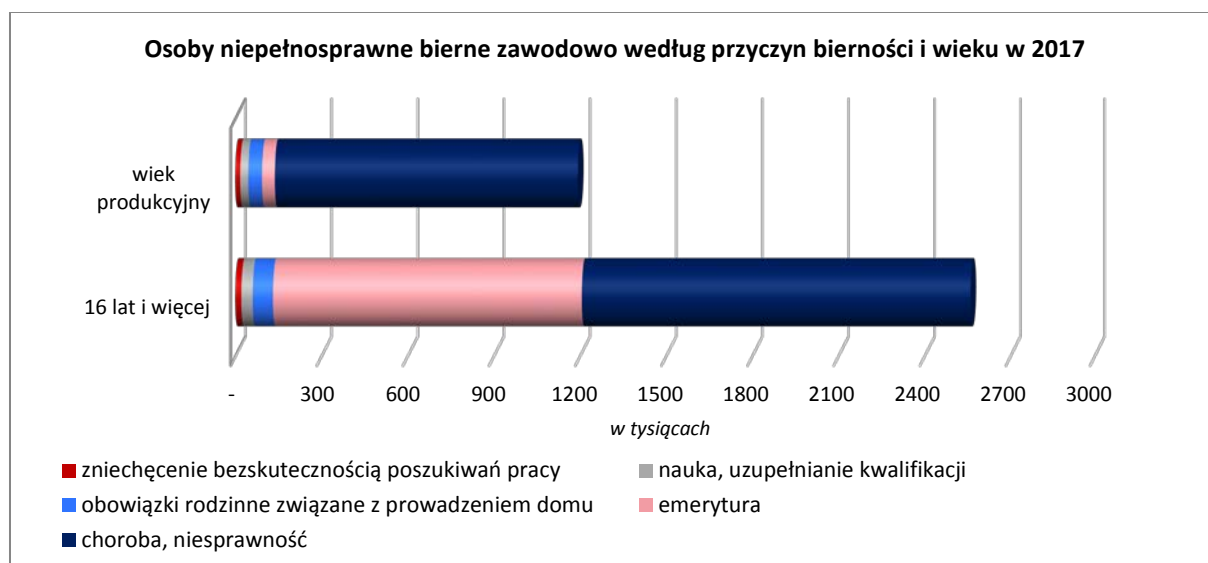
76,1% bezrobotnych niepełnosprawnych to osoby zamieszkałe w miastach, a 23,9% na wsi. Jednocześnie stopa bezrobocia osób niepełnosprawnych w wieku 16 lat i więcej zamieszkałych w miastach wyniosła 9,5%, a zamieszkałych na terenach wiejskich – 6,6%. W grupie osób niepełnosprawnych w wieku produkcyjnym – stopa bezrobocia osób zamieszkałych w miastach wynosiła 10,4%, a na terenach wiejskich – 6,5%.

4. Osoby niepełnosprawne bierne zawodowo

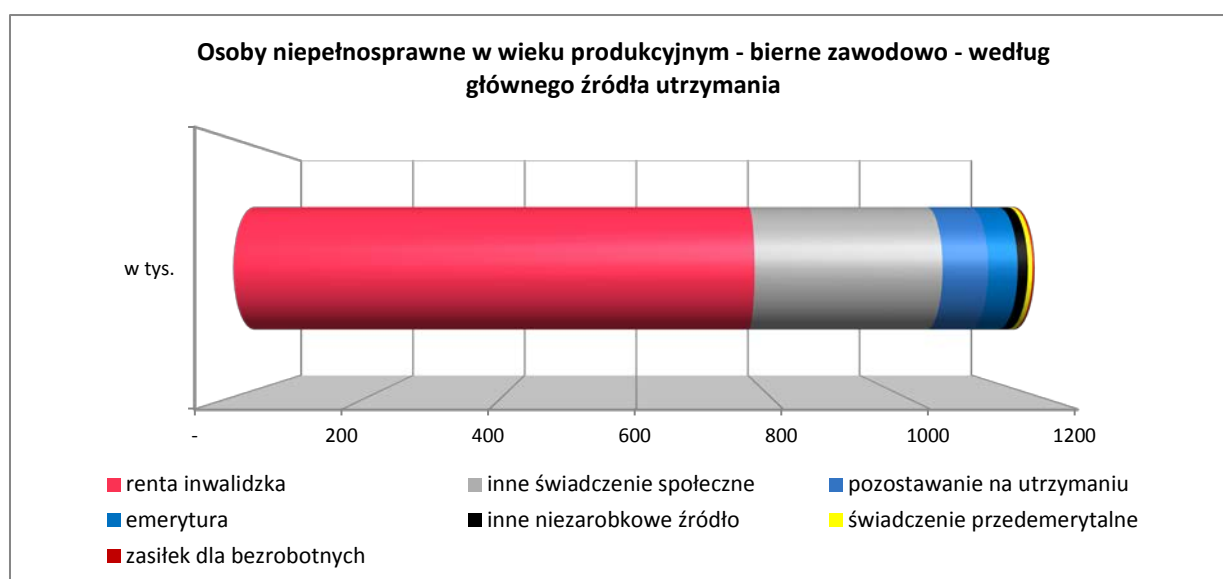
Odsetek biernych zawodowo wśród osób niepełnosprawnych wynosił 82,4% dla osób w wieku 16 lat i więcej oraz 71,1% dla osób w wieku produkcyjnym.

Główną przyczyną nieposzukiwania pracy przez osoby niepełnosprawne jest choroba lub niesprawność. Taką przyczynę podaje 53% nieposzukujących pracy osób niepełnosprawnych w wieku 16 lat i więcej oraz 88% nieposzukujących pracy niepełnosprawnych w wieku produkcyjnym. Drugą co do wielkości przyczyną nieposzukiwania pracy jest emerytura i dotyczy 42% osób w wieku 16 lat i więcej oraz 4% niepełnosprawnych nieposzukujących pracy w wieku produkcyjnym. Pozostałe

przyczyny to: obowiązki rodzinne związane z prowadzeniem domu, nauka i uzupełnienie kwalifikacji oraz zniechęcenie bezskutecznością poszukiwania pracy.

Głównym źródłem utrzymania dla osób niepełnosprawnych w wieku produkcyjnym, a jednocześnie biernych zawodowo jest renta inwalidzka (65%) oraz inne świadczenie społeczne (24%). 6% biernych zawodowo w wieku produkcyjnym pozostaje na utrzymaniu, a 3% utrzymuje się z emerytury. Dla 2% niepełnosprawnych biernych zawodowo w wieku produkcyjnym głównym źródłem utrzymania było inne niezarobkowe źródło, świadczenie przedemerytalne lub zasiłek dla bezrobotnych.

III. Bezrobocie rejestrowane osób niepełnosprawnych¹

W powiatowych urzędach pracy na dzień 31 grudnia 2017 r. było zarejestrowanych 78.619 osób niepełnosprawnych, w tym: 66.827 bezrobotnych, z których 10.490 posiadało prawo do zasiłku oraz 11.792 poszukujących pracy i niepozostających w zatrudnieniu.

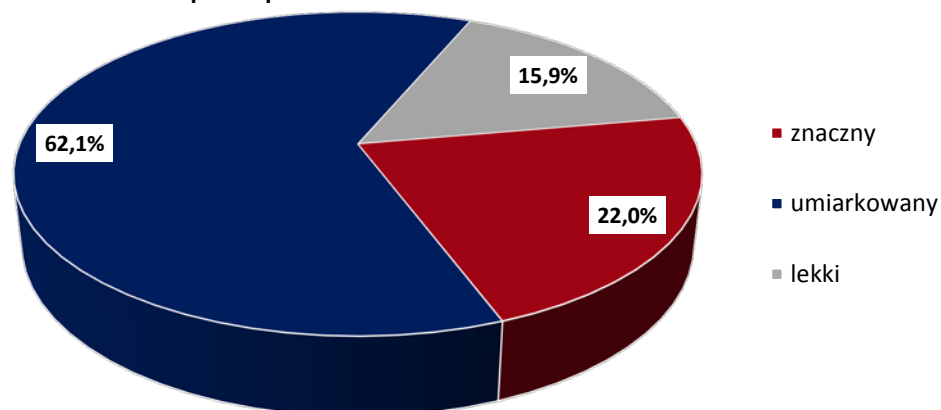
Osoby niepełnosprawne stanowiły 6,2% wszystkich osób bezrobotnych oraz 44,2% wszystkich osób poszukujących pracy, niepozostających w zatrudnieniu, zarejestrowanych w PUP.

Według danych na koniec 2017 r. wśród zarejestrowanych bezrobotnych osób niepełnosprawnych 1.674 (2,0%) miało znaczny stopień niepełnosprawności, 26.702 (32,5%) – umiarkowany stopień niepełnosprawności, a 53.835 (65,5%) – stopień lekki.

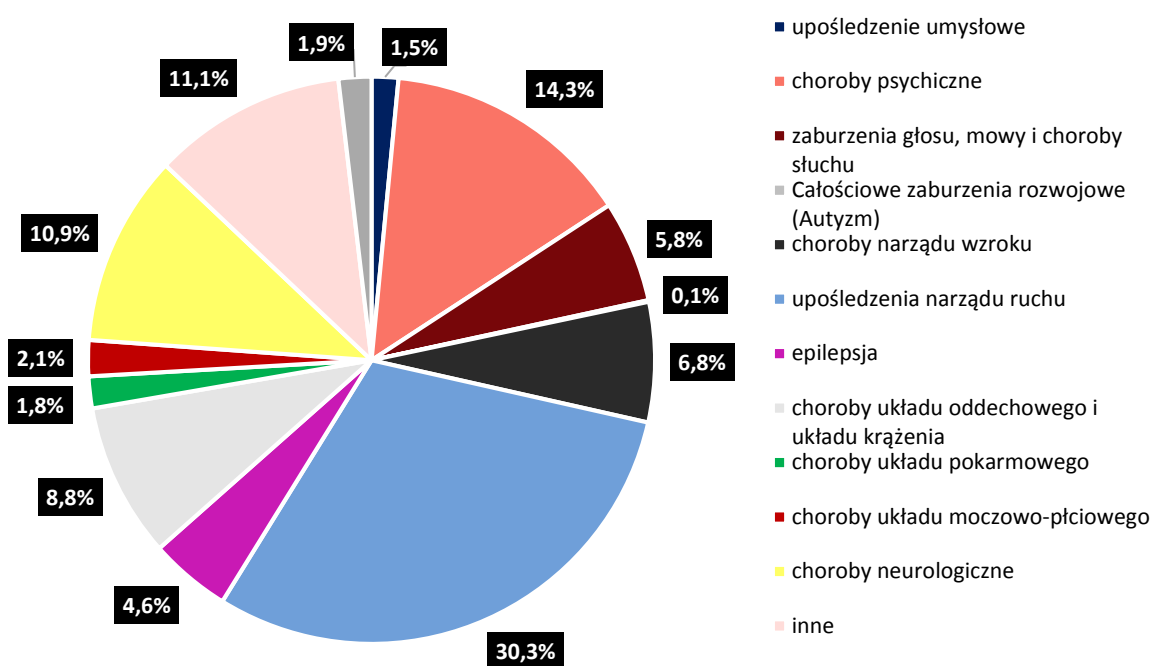
Wśród osób niepełnosprawnych zarejestrowanych jako poszukujące pracy 2 598 (22,0%) miało orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności, 7 323 (62,1%) – o umiarkowanym i 1 871 (15,9%) – o lekkim.

¹ Na podstawie sprawozdania MRPiPS-07 oraz MRPiPS-01

Osoby niepełnosprawne zarejestrowane w powiatowych urzędach pracy jako poszukujące pracy niepozostające w zatrudnieniu wg stopnia niepełnosprawności w końcu 2017 r.

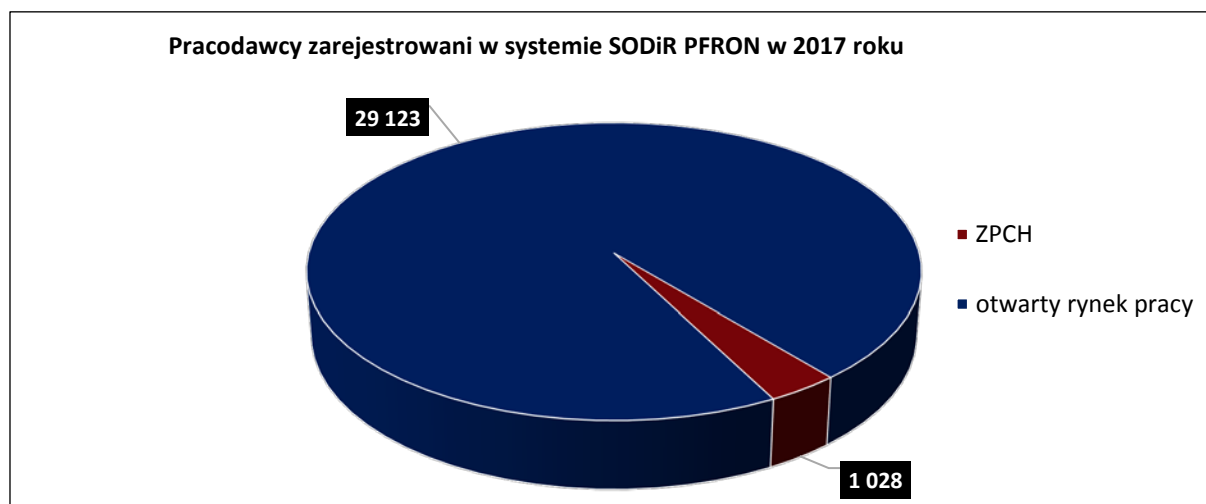

Osoby niepełnosprawne zarejestrowane w powiatowych urzędach pracy jako bezrobotne według rodzajów niepełnosprawności w 2017 r.

IV. Pracodawcy i pracownicy zarejestrowani w Systemie Obsługi Dofinansowań i Refundacji PFRON²

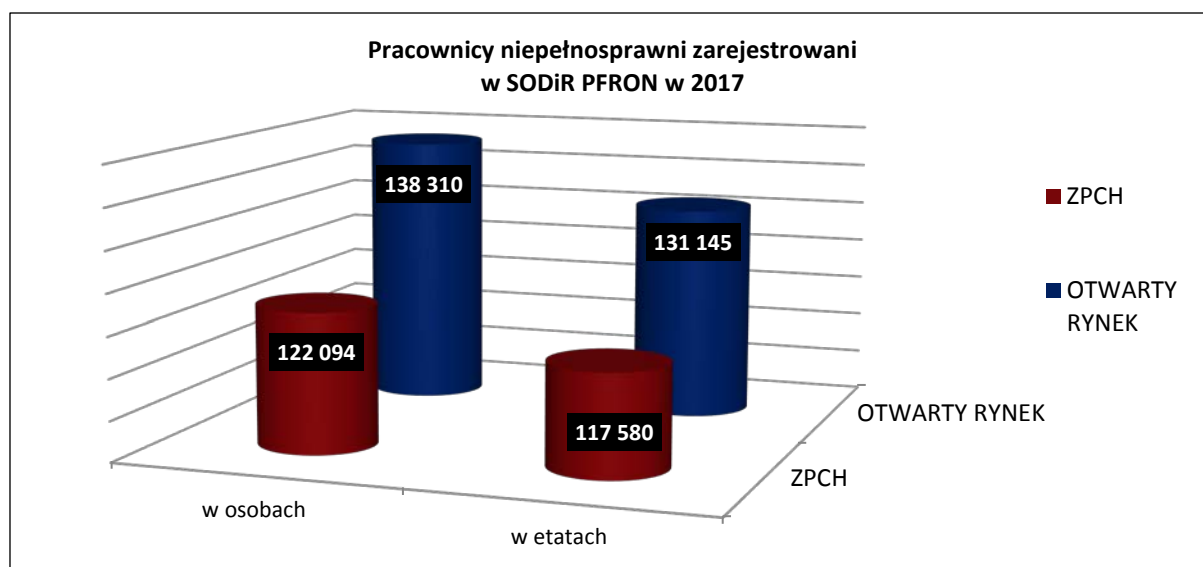
Na koniec grudnia 2017 r. na rynku pracy funkcjonowało 30.151 pracodawców korzystających z dofinansowania do wynagrodzeń zatrudnionych osób niepełnosprawnych³, w tym: 1.028 pracodawców chronionego rynku pracy (3,4% ogółu pracodawców) oraz 29.123 otwartego rynku pracy (96,6% ogółu pracodawców).

W prowadzonej przez Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych Ewidencji Zatrudnionych Osób Niepełnosprawnych w grudniu 2017 r. było zarejestrowanych 260.404 pracowników niepełnosprawnych, których wynagrodzenia są dofinansowywane ze środków PFRON, co odpowiada 248.725 etatom, w tym: 122.094 na chronionym rynku pracy, tj. 117.580 etatów oraz 138.310 na otwartym rynku pracy – 131.145 etatów.

² Na podstawie danych z SODiR PFRON, stan na dzień 5 marca 2018 r.

³ W ramach Systemu Obsługi Dofinansowań i Refundacji Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

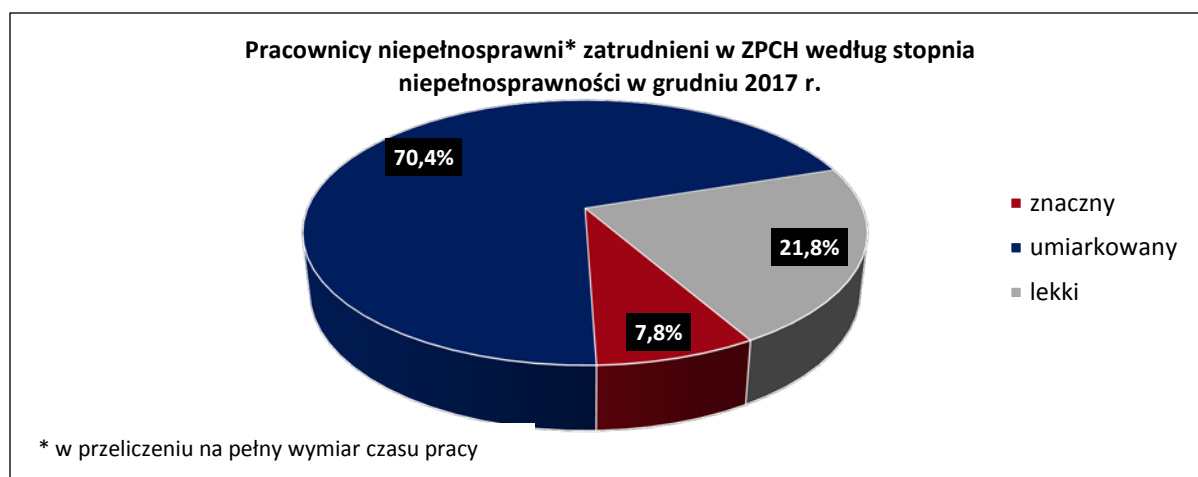

W grupie pracowników niepełnosprawnych zarejestrowanych w Systemie Obsługi Dofinansowań i Refundacji (SODiR) prowadzonym przez PFRON w grudniu 2017 r. większość osób była zatrudniona u pracodawców na otwartym rynku pracy (53,1%).

W ZPCH zatrudnionych było 33,6% pracowników niepełnosprawnych ze schorzeniami specjalnymi w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy.

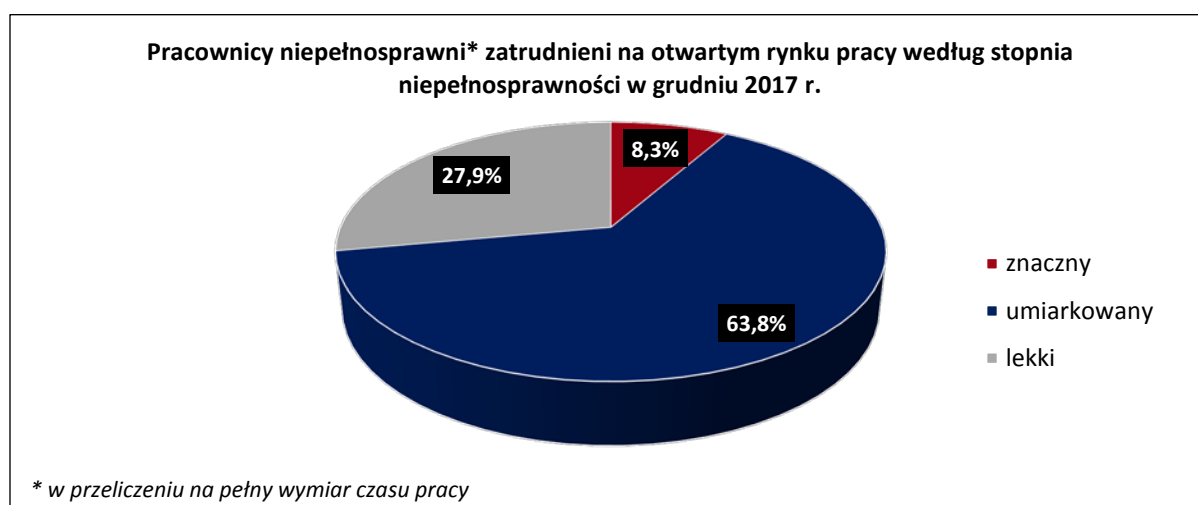
W grupie pracowników niepełnosprawnych z chronionego rynku pracy przeważały osoby, u których orzeczono umiarkowany stopień niepełnosprawności (70,4%). Najmniej liczną grupę stanowili pracownicy o znacznym stopniu niepełnosprawności (7,8%). Orzeczenie o lekkim stopniu niepełnosprawności posiadało 21,8% tych pracowników.

Wśród pracowników niepełnosprawnych z otwartego rynku zdecydowanie przeważały osoby bez schorzeń specjalnych (72,3%).

Klasyfikując pracowników niepełnosprawnych z otwartego rynku pracy według stopnia niepełnosprawności można zauważyć, że 63,8% stanowią osoby o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, 27,9% osoby z lekkim stopniem niepełnosprawności a 8,3% osoby ze znacznym stopniem niepełnosprawności.

W Ewidencji Zatrudnionych Osób Niepełnosprawnych Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w minionym roku ⁴ było zarejestrowanych 22.074 osób niepełnosprawnych prowadzących działalność gospodarczą i ubiegających się o refundację składek na ubezpieczenie społeczne, w tym: 1.940 osób ze znacznym stopniem niepełnosprawności, 12.145 osób z umiarkowanym stopniem niepełnosprawności oraz 7.989 osób z lekkim stopniem niepełnosprawności.

Niepełnosprawnych rolników uprawnionych do refundacji składek na ubezpieczenie społeczne zarejestrowanych w grudniu 2017 r. było 2.282. Natomiast liczba niepełnosprawnych domowników, na których rolnicy byli zobowiązani do opłacania składek wynosiła 769⁵.

V. Zakłady Pracy Chronionej według danych z ewidencji wojewodów

Według danych będących w ewidencji wojewodów w grudniu 2017 r. funkcjonowało 1 038 zakładów pracy chronionej zatrudniających 166.248 osób (w przeliczeniu na etaty: 157.239), w tym 129.195 osób niepełnosprawnych (w przeliczeniu na etaty: 123.943) ⁶.

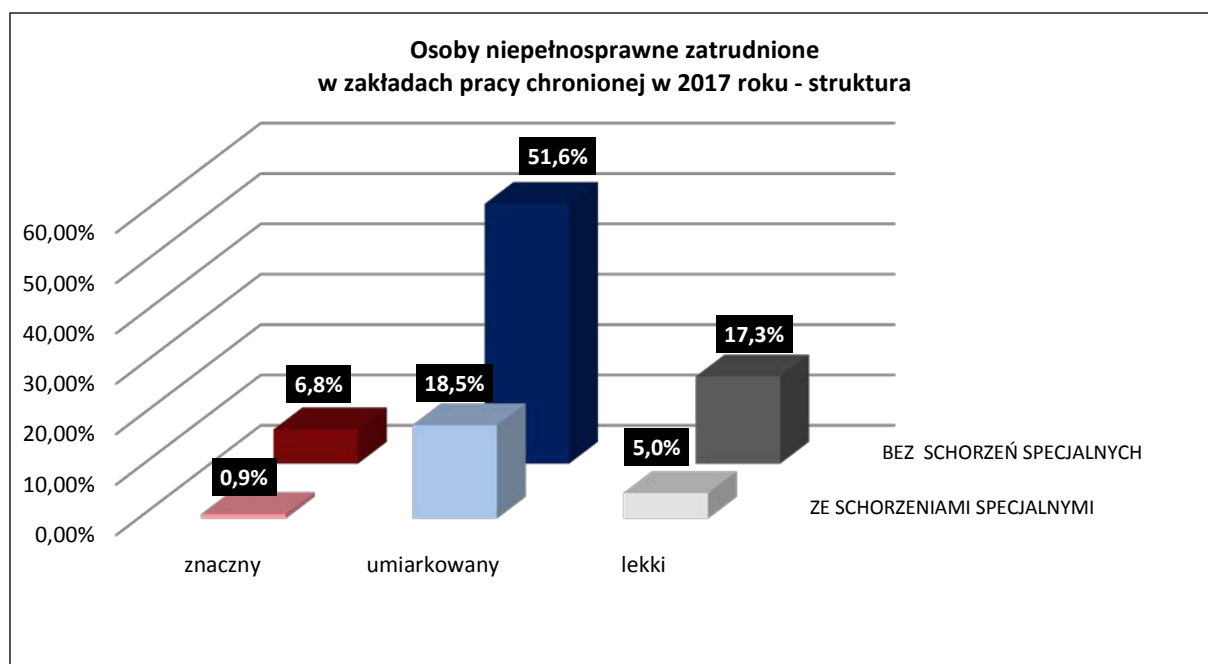
Wśród zatrudnionych osób niepełnosprawnych odsetek osób ze schorzeniami specjalnymi był na poziomie 24% a osób bez schorzeń specjalnych wynosił 76%.

⁴ Dane za grudzień 2017 r.

⁵ Dane za IV kwartał 2017 r.

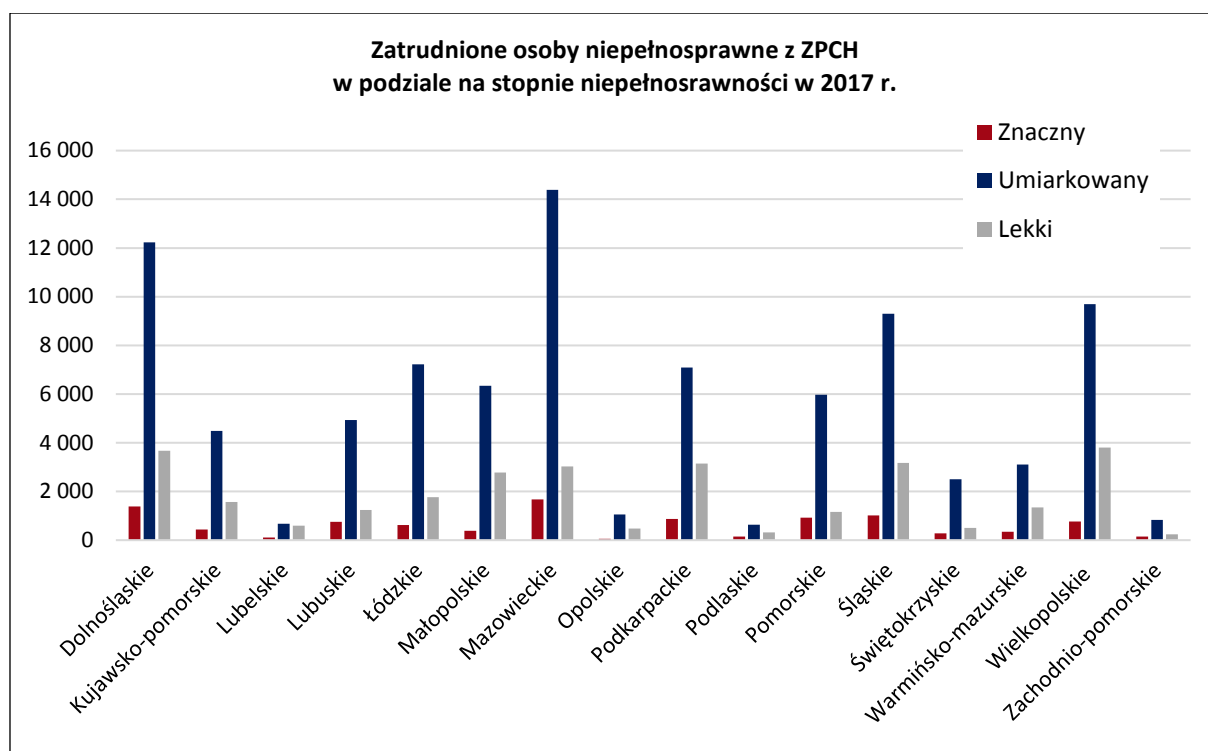
⁶ Dane przesłane przez urzędy wojewódzkie dotyczą liczby zakładów pracy chronionej i zatrudnienia w tych zakładach, które wywiązały się z obowiązku sprawozdawczego. Nie obejmują zakładów, które nie przesyłały informacji do właściwego urzędu wojewódzkiego. 8 zakładów pracy chronionej nie nadesłało do wojewodów informacji o swojej działalności w 2017 r.

Dane udostępniane przez wojewodów zostały opracowane przez Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych.

Wśród zatrudnionych niepełnosprawnych osoby ze znacznym stopniem niepełnosprawności stanowiły 7,7%, osoby z umiarkowanym stopniem niepełnosprawności – 70,0% oraz z lekkim stopniem niepełnosprawności – 22,3%.

Osoby z orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności stanowiły 77,7% wśród zatrudnionych niepełnosprawnych, natomiast osoby z orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, u których występowały schorzenia specjalne stanowiły 19,3% zatrudnionych niepełnosprawnych.

VI. Zakłady Aktywności Zawodowej według danych z ewidencji wojewodów

W grudniu 2017 r. na rynku pracy funkcjonowało 106 zakładów aktywności zawodowej, które zatrudniały ogółem 5.926 osoby, w tym 4.505 osoby niepełnosprawne. Zatrudnienie osób niepełnosprawnych w stosunku do ogółu pracowników zatrudnionych wynosiło 76,0%.

Zatrudnienie osób niepełnosprawnych w Zakładach Aktywności Zawodowej w podziale na stopnie niepełnosprawności oraz występowanie schorzeń specjalnych kształtowało się następująco:

Pracownicy:

- z orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności:
 - ogółem – 2.722 osoby,
 - ze schorzeniami specjalnymi – 1.444 osoby
- z orzeczeniem o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności:
 - ogółem – 1.752 osoby,
 - ze schorzeniami specjalnymi – 1.617 osób
- z orzeczeniem o lekkim stopniu niepełnosprawności – 30 osób.

Wśród pracowników niepełnosprawnych osoby ze znacznym stopniem niepełnosprawności stanowiły 60%, zaś z umiarkowanym stopniem – 39% a z lekkim – niecałe 1% zbiorowości.

Osoby ze schorzeniami specjalnymi stanowiły 67% grupy niepełnosprawnych pracowników, a osoby bez schorzeń specjalnych 33%.

